

До № 18/482 від 8 жовтня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Політикін Геннадій Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 24, 124, 125, 129, 130 Конституції України (конституційність) Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“ від 7 червня 2018 року № 2447–VIII зі змінами в цілому, Закону України „Про утворення Вищого антикорупційного суду“ від 21 червня 2018 року № 2470–VIII в цілому, Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо початку роботи Вищого антикорупційного суду“ від 18 вересня 2019 року № 100-IX в цілому, а також положень частини першої статті 32 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами, пунктів 20, 22, 23 частини першої статті 3, частини дванадцятої статті 31, статті 33¹, частини другої статті 132, абзацу першого частини першої статті 184, частини першої статті 192, частини другої статті 199, частини першої статті 201, абзацу п'ятого пункту 1 частини п'ятої статті 216, частин першої, другої статті 247, частини першої статті 306 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI зі змінами, частини четвертої статті 23, частини третьої статті 24, частини третьої статті 26, абзацу другого частини першої статті 34, абзацу другого частини четвертої статті 116 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV зі змінами *щодо створення та функціонування Вищого антикорупційного суду.*

Автор клопотання стверджує, що безпідставна передача справи на розгляд до Вищого антикорупційного суду з Комунарського районного суду міста Запоріжжя відбулась на підстав закону, положення якого не відповідають Конституції України й призвела до необґрунтованого затягування розгляду справи, порушивши його право на справедливий суд, в частині розгляду справи у розумний строк. Також, на думку скаржника, застосувавши „наведені вище норми законів при ухваленні рішень по суті справи за обвинуваченням Політикана Г.В. у вчиненні злочину, передбаченого частиною першою статті 366 Кримінального кодексу України“ Вищим антикорупційним судом було застосовано закон, який не відповідає статтям 124, 125 Основного Закону України, положенням статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод в частині забезпечення права на розгляд справи судом, встановленим законом, оскільки вони були ухвалені судом, створеним не на підставі Конституції України.